

Sogaard: Med tipsloven af 1948 dannedes grundlaget for den lov om ungdommens uddannelsesfond, som vi i dag har til revision. Op gennem årene har en udvidelse af denne lov fundet sted, både hvad angår legat- og lånebeløbene og uddannelsesområdet. Tusinder af unge studerende har gennem disse år fået en økonomisk håndsrækning, unge, der trods evner og dygtighed ellers ville være dårligt stillet under deres uddannelse. En egentlig demokratisering i dens fulde udstrækning, således som ungdomskommissionen i sin betænkning går ind for; mangler vi vel endnu at få gennemført, og selv om vi med det foreliggende lovforslag kommer et lille skridt videre, så forstår jeg, at den højtærede undervisningsminister vil have en bedre oversigt over udviklingen, inden der skrives til en eventuel ændring af uddannelsesfondens struktur.

Vi har her i landet haft den lykke, at de store årganges indmarch ikke alene på arbejdsmarkedet, men også til den højere uddannelse, ikke har betydet den krise for ungdommen, som man vel en overgang var bange for; og med den investering, den høje regering i de kommende år har planlagt for universitetet og de øvrige læreanstalter, tyder det på, at vi fortsat fremover vil kunne klare efterspørgslen på dette felt.

Der er for mig ingen tvivl om, at den kolossale tekniske og videnskabelige udvikling, vi befinder os i, og ikke mindst den stærke konkurrence, vi kommer ud for ved vor indtræden i de syv landes frihandelsområde, vil stille meget stærke krav til de unges uddannelse fremover. Derfor er en fortsat demokratisering af hele uddannelsesområdet gennem understøttelser af fonden ikke alene en retfærdighedsgerning over for de unge, som ikke har midler til fortsat uddannelse, men også en nødvendighed for samfundet, som ikke har råd til at lade de unge stå uden for uddannelsesprocessen.

Med det lovforslag, den højtærede undervisningsminister her har fremsat om en forhøjelse af rådighedssummerne, tilsigtes ikke alene en ajourføring, men også en udvidelse af beløbsrammen, som kan opsuge den stigning i antallet af unge, der i den kommende tid søger uddannelsesfondens midler.

Det har vist sig, at de i 1959 fastlagte beløb er for små i forhold til det stigende

antal unge, der søger stipendier og lån, og at også den halve million kroner, der som en forsøgsordning blev stillet til rådighed for gymnasieelever og elever på studenterkursus, ikke har kunnet slå til.

En egentlig drøftelse af lovens principper og omfang forstår jeg at den højtærede undervisningsminister vil vente med, til der er et større erfaringsmateriale at bygge på, og jeg skal derfor nøjes med disse bemærkninger og tilsige mit partis støtte til en hurtig udvalgsbehandling.

Henry Christensen: Kun 2 år efter, at vi har haft den sidste større revision af det lovgivningsområde, vi her behandler, kommer nu den højtærede undervisningsminister med et forslag om en meget betydelig udvidelse. Denne udvidelse er jo ikke bare begrundet i den yderligere inflation, der har fundet sted i den mellemliggende periode; det drejer sig derudover om en meget betydelig reel udvidelse af uddannelsesfondens.

Da vi for 2 år siden drøftede disse ting, var den ramme, vi da nåede frem til, hvad vi i forhandlingerne var i stand til at blive enige om. Når man nu fra regeringens side mener, at der er grundlag for at foreslå en udvidelse som den, vi her er stillet over for, en udvidelse, der jo endda først og fremmest betyder en fremgang for legaternes vedkommende, er det vel et eksempel på, at regeringen nu mener, at der er den fornødne finansielle mulighed til stede i modsætning til tidligere, og det er vel et lille eksempel på, at de mange penge i statskassen gør det mere fristende for regeringen at foreslå yderligere stigninger i udgifterne. Det er i alt fald på det grundlag, vi tidligere i det væsentlige har fastlagt rammerne for, hvor langt det var muligt for os at gå.

Der har ved tidligere forhandlinger i høj grad været enighed om, at det var en opgave, vi alle ville være med til at løse: at skabe en så ligelig eller i alt fald så rimelig adgang som muligt for unge til en højere uddannelse, hvorfra i samfundet de end kommer. Det har været det formål, som vi har været enige om, måske ud fra lidt forskellige begrundelser.

Jeg nærer ikke tvivl om, at der kan skabes efterspørgsel efter disse midler, og at der